

Dua Allah ilə bəndə arasındakı dialoqun adıdır. Başqa sözlə dua, sonu ölüm olan və aciz varlıq sayılan insanla Sonsuz Qüdrət Sahibi arasındakı rabitədir.

Hər cəhətdən möhtac, aciz, gücsüz olan bəndənin vəzifəsi gücsüzlüyünü dərk edərək Allaha dua etməkdir. Bu səbəblə "Allahın adı" ilə başlayan və "insan"la sona çatan Quran mükəmməl dua kitabı hesab edilə bilər. Başqalarının bizə öyrətdiyi dualardansa əllərimizi Quranla Rəbbimizə qaldırmağımız daha məqsədə uyğundur.

"İgər ibadətiniz olmasa, Rəbbimizin yanında nə qədər qiymətiniz olar?"

Dua bir ibadətdir, ibadətlərin özüdür. Bir ibadət olaraq duanın ən diqqətə çarpan xüsusiyyəti təvazüdür. Ancaq qürurdan təmizlənmiş insanlar dua etmək istəyərlər. Onun qatında malın-mülkün, bəşəri dəyərlərin bir qiyməti yoxdur. Bizi Onun qatında qiymətli edən və rızasına yaxınlaşdıran tək dəyər duadır.

Dua, yaradılışın qayəsi sayılan ibadətin ən əhəmiyyətli ünsürlərindən biridir. **"Mən cinləri və insanları yalnız Mənim ibadət etmək üçün yaratdım!"** deyərək yaradılış məqsədimizi bəyan edən Rəbbimiz şübhəsiz ki, bizə ən doğru hədəfi göstərmişdir.

Dua, qəlbin maddi aləmin çirklərindən xilas olaraq mənəvi aləmlərə doğru yelkən açması, ruhun qüsursuz bir kamal, sonsuz bir qüdrət və mərhəmət, bənzərsiz bir gözəllik sahibi olan Allaha doğru yüksəliş keçməsidir.

Dua sözlə məhdudlaşdırılacaq, kəlmələrlə ifadə olunacaq qədər kiçik və dəyərsiz deyil. O, həyat tərzidir. Dua bir davranış modeli, həyatın özüdür. Buna görə də insan həyatını dua ilə əhatə etməli, onunla mənalandırmalıdır. Bir mənada qəlbimiz hər an dua ilə döyülməlidir.

Dua, modernizmin yox etdiyi xislətləri yenidən bərpa edəcək yeganə dəyərdir və şeytanlaşmış in-sanların çıxardığı içi boş dəyərlərdən uzaqlaşdıran şəfa qaynağıdır.

Dua, Al-laha səmimiyyətlə yönəlmək və Onun icazəsi olmadıđı heç bir şeyin kainatda realla mayacađı d  unc sin  çatmaqdır.

Dua ibadətin  z , Allaha qulluđun bir ifadəsidir. Yoxsa ehti-yaclarımızı qar ılamaqla vəzifəli m mura təqdim edilən ərizə de-yildir. Bir təvəkkül vasitəsi olaraq i l rimizin ba ını v  sonunu an-lamlandıran bir m nacatdır. Və dua bütün probleml rimizin ancaq kai-natın sahibi olan Allahın iradəsi ilə həll ediləcəyi şüuruna çatmaqdır.

Dua, z ifliyimizi, acizliyimizi, yoxsulluđumuzu bir-bir dilə gətirərək şahidlik etmək, sonsuz yaratma qüdrətini t sbeh edərək Uca R bbimizi buna şahid tutmaqdır.

Dua, yalnız ehtiyac bildirmək deyil, ilahi nemətlərə qarşı duyulan heyranlıq hissini dilə gətirməkdir.

Dua eqoizmd n, stresd n, psixoloji problemlərin mənfi təsirlərindən Allaha sıđınmaqdır.

Dua, m nliyimizin sahib olduđu uca duyđuları qorumaq, müsbət insani fəzilətlərə talib olmaqdır. Q lbin z kası, ađlın cilasıdır dua.

Dua, t qvaaya bürünərək t qvanı bəxş edənə müraciət etməkdir. Bir müqavimət  eklidir dua- blisin  eytani t l l rin ,  eytani güclərin günaha  ađıran əxlaqsız təkliflərinə, nəfsin bitib-tükənməyən arzu və istəklərinə qarşı.

Dua, Yaradıcının ucalıđının, möminin dili ilə təqdir edilməsidir.

Dua, Rəbbimizin bitməz tükənməz x zin l rin  bizi aparan sirrli bir a ar kimidir.

Dua, həm verilən nemətlərdən məmnu-niyəti, həm də ilahi əzabdan qorxduğumuzu, işlədiyimiz günahlardan duyduğumuz peşmanlığı səmimi bir şəkildə dilə gətirməyin ən etibarlı (asan) yoludur.

Dua varlı-yoxsul bütün insanların ümidi, sığınacağıdır.

Dua, kainatın içində meydana gələn saysız nemətlərin içindəki ən mənalı səs, ən mənalı məltəm əsintisidir.

Dini şüuru hərəkətə keçirəcək, Uca Qüdrətə təslimiyyəti do-ğuracak ayələrlə dolu olan kainatda iradəli bir ibadət olan dua, insanın Yaradıcıya təqdim edə biləcəyi yeganə həqiqətdir.

Dua insanın Allahın hüzurunda acizliyini dərk edib Ona yönəlməsi və arzu-istəyini Ona ərz etməsidir. Elə ibadət də müəyyən bir varlığa boyun əymək, Onun qarşısında diz çökmək, Ona itaət etmək mənalarnı ehtiva edir

Duanın həqiqəti bəndənin Allahdan kömək istəməsidir. Üz tutulan yer həmişə üz tutandan, istəyəndən üstün olur. Qul istəyən olduğu üçün acizliyini, yoxsulluğunu və pərişanlığını Allaha ərz etməli və dua edərkən məqamını unutmamalıdır. Möhtac olduğunu sevgi və sayğı ilə Allaha bildirməlidir.

İnsan hansı məqamda, hansı mövqedə olursa-olsun, hər an duaya möhtacdır. Bu, hər cəhətdən zəif bir varlıq olmağımızın səbəbidir. Lakin hər kəsin dua və istəyi eyni deyil. Bizə eləgələ bilər ki, kasıb və yoxsullar zəngin insanlardan daha çox duaya ehtiyac duyur və ya əksinə, tənha, kimsəsiz insanlar digər insanlardan çox duaya möhtacdırlar. Əgər belə düşünürüksə, deməli, duanın həqiqətini anlamamışıq.

Dua möminlər üçün bir ibadətdir. Allahı Rəbb bilib Onun qarşısında səcdəyə gedənlər ehtiyaclarını Ona açır və Ondən kömək diləyirlər.

Duada əsas məqam qulun Allaha möhtac olduğunu, Ondan başqa çarə olmadığını bilməsi, dərk etməsidir. Məhz qəbula ən yaxın olan dualar da bu düşüncə, bu anlayışla edilən dualardır.

Başqa bir ifadə ilə dua: “Qulun qarşılaşdığı çətinliklərin, hadisələrin təsiri ilə bir şey üçün və ya Allah üçün Allaha yönəlməsidir”. İnsan çətin vəziyyətdən qurtulmaq, pis hallarla qarşılaşmamaq üçün Allahı yad edir, aciz, gücsüz olduğunu və nöqsanlarını səmimi etiraf edərək Ondan kömək istəyir. Çətin vəziyyətdən qurtulmaq istəyi insanı günahlardan peşman olmağa və qəlbini, ruhunu təmizləməyə, Allahı mədh etməyə, əfv diləməyə sövq edir. İnsan bəzən də çətinlikdən qurtulduğu, rahatlıq tapdığı üçün məmnunluğunu dilə gətirir. Dua bəzən təbiətdəki müvazinət, gözəllik və mükəmməlliyi dərk edən, həqiqəti sezən insanın heyrətinə tərcüman olur.

Duanı vəsf etməkdən kəlmələr acizdir və dua haqqında nə desək azdır. Dua yaşamaq istər, sonsuza qədər yaşadılmaq... Duamız olmasa necə ilahi rizaya və sonsuzluq yurdu olan cənnətə çatırıq?